

Dana 18.07. u 7.30 h zajedno s ostalim mladima krenula sam na animatorsko ljeto u Mali Lošinj kojeg organizira Povjerenstvo za pastoral mladih Zagrebačke nadbiskupije. Vožnja autobusom bila je predivna, pjevali smo, družili se... Na Malom Lošinju u Domu sv. Martina pjesmom su nas dočekali mladi koji su tamo proveli tjedan prije nas. Nakon što smo ih ispratili, krenuli smo na ručak, a kasnije na upoznavanje. Upoznavanje je bilo zanimljivo jer je svatko od nas morao reći svoje ime i pridjev koji počinje prvim slovom njegova imena, a svaki sljedeći je morao ponoviti sva imena i pridjeve prije sebe i na kraju reći svoje ime i pridjev. Bilo je smiješno jer nije bilo lako zapamtiti 30-tak imena i pridjeva koji su išli uz njih. Ubrzo je naša vesela grupa bila podijeljena u tri manje grupe, svaka sa svojim animatorom. Imali smo tri animatora: s. Damjanu, Mariju i Dominika Bornu. Oni su vodili brigu o katehezama koje su se održavale dva puta dnevno kako bi raspravljali o raznim kršćanskim temama koje su nam bile zadane, npr. ozdravljenje gubavca, svadba u Kani Galilejskoj... S nama su uz animatore, bogoslove i povjerenika za pastoral mladih, vlč. Domagoja Matoševića, bila još četiri svećenika: Tomislav Kralj, Ivan Valentić, Ivica Budinščak i Matija Pavlaković koji su nas svojom prisutnošću duhovno obogatili. Ukratko opisati vrijeme koje sam s mladima provela na Malom Lošinju, gotovo je nemoguće. Svaki dan koji smo proveli zajedno bio je po nečemu poseban. Dani su započinjali jutarnjom molitvom, a završavali sv. Misom u kapeli na obližnjem groblju. Iako je tjedan bio ispunjen duhovnim programom, pronašlo se vremena za kupanje, druženje, šetnju gradom, sportom... Postoje dvije stvari koje su mi se posebno dojmile. Prvoga dana smo izvlačili papiriće s imenima i osoba koju smo izvukli postala je naš štíćenik, a mi njezin anđeo. Cilj izvlačenja štíćenika bio je da se više zbližimo s tom osobom i molimo za nju. Naravno, nitko nije smio otkriti tko mu je štíćenik do Nedjelje kada smo anđele otkrivali na poseban način. Četvrtak je bio pravo iskušenje jer je taj dan bio dan šutnje. Dobili smo tekst Pape Benedikta XVI. koji nam je poslužio za meditaciju pred Presvetim. Šutnja je trajala od 10.00 do 16.00 sati, moram priznati da uz sve te divne ljude nije bilo lako šutjeti i ne komentirati sve i svašta. No, tišina nam je dobro došla jer se u njoj skrivaju naše misli i odnos s Bogom. Tjedan smo obilježili jednodnevnim izletom na Ilovik. Čim smo stigli na otok imali smo sv. Misu nakon koje smo pojeli svoje sendviče i otišli na kupanje usprkos lošem vremenu zbog kojega smo se morali ranije vratiti na Lošinj. Tjedan koji sam provela na Malom Lošinju bilo je jedno predivno iskustvo koje bi svima poželjela.

Antonija Mikotić, maturantica